

" Anh n m đ , nghìn thu gi c ngu  , Nh ng sao trong giáo ta nghe c  tiếng th i th o!"

K  tha h  ng không đ  th i gi  và tâm trí trong ngày tr  v  đ  đi h t chiều dài đ t nước nh    c v ng cuối đ i: tìm v  n i ch n nhau c t r n, nhìn l i ng i tr  ng x a v i những gi c m ng v ng th i niên thi u , gh  thăm n i Ng  qu n kh n tang hay nhìn dòng H  ng giang kh c s  t m  t c a những ngày chiến chinh m u l a. N i t  tình v  qu  h  ng đ nh n n l i trong l ng, b i ng n ngang bao đ u th c b ch.   hay , đau th  ng t  qu  kh  nh  c n đ u đ y , tho ng tr n con h m v  khuya khuya đ i n n g  hay b n t p l u không đ  che n ng tr  m a. Và h n h t m i n o đường đ t nước, m t m nh đ t không xa ph  th  bao nhi u, nh ng xa h n th  gi i đ a chen, c n những bước ch n gh  thăm và những n n h  ng l ng th p l n...

Trước đ y m i l n đi qua khu vực này, t i th  ng l i xe ch m l i đ  d n m t vào ki n trúc qui mô và ngh  thuật c a nghĩa trang, và khi nhìn t c ph m TH  NG TI C, l c n o t i c ng th y b c t  ng Người L nh s ng đ ng. Người L NH ng i l ng l  b n đường nh  m t nh n ch ng  m th m c a cu c chiến. Trong t  th  nu i ti c Đ ng Đ i, anh nh  c n nh c nh  kh ch đi đường v  m t th  gi i th m l ng khuất sau ng n đ i. Nh ng nay t c ph m đ y huy n thoại đ  bi n m t không m t đ u t ch đ  l i. T i nghe n i, người c ng s n đ  đ  h n th  l n c  NGƯỜI L NH b ng đ ng, m t t c ph m điều kh c hi m c  , b ng cách đ p ph  b  t  ng, gi t s p và k o l  b c t  ng qua nhi u n i.

To n c nh đ  đ i thay. Con đường d n vào nghĩa trang bị che khuất b i hai d y nh  m i c t, ch  c n v i c y b ch đ n không bi t s ng s t t  ngày cũ hay ai đ  tr ng l n sau n y. Khi chiếc

Tại công Tam Quan, hai con đường hai bên ôm lấy người đi theo mô hình con ONG mà ngày xưa nhà thiکت đã chọn lựa.

NGƯỜI LÍNH CHẾT CHO MỘT NGƯỜN COUNTRY.

VÌ NƠI C H Y SINH - VÌ DÂN CHI N Đ U.

Nghĩa trang Quân Địch Biên Hoà , sếp trở thành Nghĩa Trang Quốc Gia như kế hoạch của Chính Phủ trước đây, vậy còn đó những khu phố mới để mà tìm kiếm làm thế nào lòng người và vì nhân số . Những bia mộ mệnh mong nếm xen lẫn với cây u tùm, phân chia từng lô bãi những con đường đất . Rồi rác đổ đầy là những đống, những hồ sâu, những cây cau su mẫm trong những đám cỏ đuôi chồn mọc cao. Một số ngôi mộ đã được dọn sạch sẽ, còn lại là những ngôi mộ hoang vắng trong cỏ dại không nhang không khói, có lẽ ba mươi năm nay , chưa một ai đến viếng. Đã có những con người từ tâm đức đây sẽ sang, những vị chức làm nghĩa trang bất hoang phí . Có vẻ những người ta sắp làm một cái gì đó trên mảnh đất này. Họ hút những ống cần trên đường bộ lấy đi không được lấp đất lại, rồi họ dùng cưa thủ công ăn đêm. Nhiêu tửm bia bị đập bể, có những phần mộ bị dời và trí. Một số phá hoại qui mô duy tính thù hận. Đất nhiên một tội rừng rậm rạp niếm phần uất.

Bao nhiêu năm chiến tranh chiến có một ngày đáng nhớ. Chiến có một ngày đáng nhớ như ngày không thể viết thành lời. Không thể viết thành lời, bởi vì thời gian chia ly đã vượt quá khả năng hiểu. Nhưng tôi muốn đó không buồn lên tiếng. Nhưng khi bước mình đã hiện cho lịch sử như ngày giết máu đào quý giá. Một thời gian cảm động như ngày cho ta biết bao điều suy nghĩ về sinh ký tử quy của con người, về tình yêu Dân tộc muôn thuở của Quê hương. Thời mà con người là niềm đam mê sáng chói ra như ngày chói sáng sát hại ngay chính đức bào mình. Thời gian vô số năm là hồ hào đoàn kết là đức cho một thời gian sống. Sống đời và tàn ác được vinh danh như một tiêu chuẩn của đạo đức.

Ôi quê hương ta không dám hỏi thời gian quá khứ, e không còn nơi có mặt để khóc cho những đau thương của Dân tộc. Ta không dám mở mắt ngày mai rồi rồi, khi vẫn còn những ngày hôm nay đen tối. Không có âm, không còn đường thối, không còn khoác chiến y, những nỗi lòng vẫn tồn tại vẫn còn trong mạch sống. Mạch sống vẫn còn tuôn chảy, dù những năm tháng cuối đời có thể đem đến cái chết, bởi mạch sống vẫn còn trung thành với quá khứ, phải lan rộng ra những mặt dòng nước chung cho thế hệ ngày mai. Lịch sử đang phải bày tỏ mặt, không cúi đầu hay bóp méo, như dấu tích đập phá trên bia mộ cùng khắp nghĩa trang, như ngôi tháp Nghĩa Dũng Đài hùng vĩ đứng giữa trời kia, như ngôi đền Tả Sĩ chôn những nhân trên đời cao, như bầu trời lồng lộng, như cây đang lay động theo nhịp thở của Anh tôi lòng đất

Anh nằm đó, nghìn thu giờ phút

Những sao trong gió ta nghe có tiếng thì thảo.

Ngôi Đền Tả Sĩ, ngôi tháp NGHĨA DŨNG ĐÀI, Vành khăn tang, rừng mộ bia, những con đường đất đỏ còn đó. Nghĩa trang vẫn còn đó, dù trong hoang tàn. Những NGƯỜI LÍNH VIỆT NAM CỘNG HOÀ đã nằm xuống, những mãi mãi vẫn sống trong tim những người VIỆT NAM những yêu thương đất nước và Giếng Núi.